ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΒΡΟΧΗ...

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

ἀρχιζε νά πνίγει στούς καπνούς της τό σκοτάδι τῆς νύχτας.

Ξαφνικά στό σπίτι ἀκούστηκε ἕνας ξερός κρότος, κι'ἡ Μίνα ἔκλεισε τ' αὐτιά της.

—Κεραυνός! Φώναξε τρομαγμένη.

—Μπά, κεραυνός, ξεκαρδίστηκε στά γέλια ὁ Ρένος ἀπ' τ' ἄλλο δωματιο. Τήν πατερίτσα μου πέταξα.

—Γιατί;

—Δέν εἶπαμε πώς θά μοῦ φέρει ὁ 'Αη Βασίλης καρροτσάκι μὲ ρόδες;

—Μά ἄν δέν ἔλθει;

—Τί, μὴ φεβηθεῖ τόν καιρό; Τήν πείραξε κεῖνος.

Ὁ ἦχος τῆς βροχῆς ἀπ' τά κεραμίδια ἔμπαινε ἀνάμεσα στά λόγια τους καί στό σκοτάδι καί τούς γέμιζε ἕνα λεπτό ἀκαθόριστο τρόμο.

—Ἄν δέν κοιμηθῆτε, δέ θά ἰδῆτε οὔτε 'Αη—Βασίλη, οὔτε δῶρα, τούς εἶχε πεῖ αὐστηρά ἡ μητέρα πρίν φύγει.

Μά κι' οἱ δυό εἶχαν ἀποφασίσει νά περιμένουν ὅλη τὴ νύχτα ξάγρυπνοι. Ἔπειτ' ἀπό λίγο τό ἐκκρεμές σήμανε μεσάνυχτα.

—Χρόνια πολλά, Ρένο.

—Χρόνια πολλά ἀδελφοῦλα μου. Ἔλα στὴ κamαρά μου. Φοβᾶμαι τόσο αὐτὴ τὴ βροχή, εἶπε τό ἀγόρι.

Ἡ Μίνα πέρασε ἀπὸ κεῖ κι' ἄναψε τὸ μικρὸ φῶς τῆς ὀροφῆς. Τὸ ἀγόρι ξάγρυπνο κοιτόταν στὴν πολυθρόνα του μὲ τά μάτια πυρετικά ἀπ' τὴν ἀγωνία, Πλαϊ του εἶχε μείνει τσακισμένη ἡ πατερίτσα, δίχως φτερά πιά. Κεῖνη δέν ἤξερε ἄν θἄπρεπε νά κρύψη τήν πίκρα της ἤ ν' ἀφήσει νά κυλήση ἡ ἀπελπισία της στ' ἀδειανά χέρια τοῦ Ρένου. Ἡ ὥρα κι' ἡ νύχτα προχωροῦσαν... Ἔξω οἱ βροντές γίναν πιὸ συχνές καὶ τὸ τύμπανα τῆς βροχῆς ἔκραξε σὲ μιὰ παραξενη νυχτερινὴ φέστα. Τα δυὸ παιδιὰ εἶχαν σταματήσει πιὰ νὰ σκεφτονται καὶ νὰ περιμένουν.

—Λές νὰ πῆρε καὶ τὸ γεφυρακι τῆς ἐπάνω πόλης ἡ καταιγίδα; Ἔκκινε δειλα ὁ Ρένος.

—Μπορεῖ νὰ κουράστηκε κιόλας ὁ 'Αη—Βασίλης ἀπ' τὸ χειμῶνα, μίλησε τὸ κορίτσι.

Ἡ βροχὴ χτυποῦσε ἀπαιτητικὰ τὸ παράθυρο καὶ τό θορύβισμα ποὺκανε τὸ κύλισμά της στὴν ἄσφαλτο, συμπλήρωνε τὶς νότες τῆς χειμωνιάτικης συμφωνίας. Οἱ δεῖχτες τοῦ ρολογιοῦ τῶν δύο παιδιῶν παράβγαιναν στὴ βιασύνη τους. Μιὰ βραχνιασμένη φωνὴ πετεινοῦ ξέσχισε τὴν μονοτονία τοῦ σκοταδιοῦ.

—'Αλλαξοκαιριά... Πετάχτηκε ὁ Ρένος. Μίνα ποῦ εἶσαι; Θὰ σταματήσει ἡ βροχή!

—Λάθος, Ρένο. Λάθος. Ξη μερώματα εἶναι.

—Μά ποῦ εἶναι ὁ 'Αη—Βασίλης;

—Ποιὸς ξέρει; Ἴσως νἄπρεπε νὰ κοιμηθοῦμε γιὰ νἄρθει. ὅπως εἶπε ἡ μητέρα.

—Μπορεῖ κι' ἡ βροχή, ἔκανε τ' ἀγόρι μ' ἐλπίδα.

—Ἴσως νὰ μὴν ὑπάρχει γιὰ μᾶς 'Αη—Βασίλης, τραύλισε τὸ κορίτσι κι' ἔπιασε τὸ παγωμένο χέρι τοῦ ἀγοριοῦ νὰ τὸ ζεστάνει μὲ τὸ φιλί της καὶ τὸ δάκρυ της.

'Ελαφρά—ἐλαφρά, πατῶντας στὰ δάχτυλα, ἐρχόταν ἡ αὐγή...

ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΖΟΓΛΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΣΟΥΤΙΕΝ & ΚΟΡΣΕΔΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΦΕΒΡΑΝΟΓΛΟΥ
Ἀνακαινισθέν τελείως καὶ πλουτισθέν μὲ ὅλα τὰ τελευταῖα μοντέλλα
Μετεφέρθη
ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως Κανακάρη- Παντανάσσης

Γυναικεῖα Φορέματα
Παλτὰ Ταγιὲρ
ΠΟΠΗ ΚΟΚΜΩΤΟΥ
Μαιζῶνος 71
(Πλατεῖα Ὀλγας)
ΠΑΤΡΑΙ
Τ. ΑΣΠΙΩΤΗΣ

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΙΟ

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ, Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Ἡ Πρωτοχρονιὰ εἶνε μιὰ ἀπ' τὶς μεγαλύτερες γιορτὲς τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ.

Εἶνε γιορτὴ θρησκευτική, μὰ συγχρόνως καὶ γιορτή, ποὺ συμβολίζει τὸ μέλλον καί τὶς χαρές του, γιορτὴ ἐλπίδων.

Ὡς θρησκευτικὴ γιορτὴ ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τοὺς Βασίληδες καὶ τὶς Βασιλικοῦλες. Ὡς πρώτη τοῦ Καινούργιου Χρόνου ἐνδιαφέρει ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ, ποὺ προσπαθοῦν νὰ περάσουν ὅσο μποροῦν πιὸ εὐχάριστα τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ Καινούργιου Χρόνου μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὅλος ὁ χρόνος ἐπηρεάζεται ἀπ' αὐτή.

Κάθε χωριάτης, φτωχὸς καὶ πλούσιος πρέπει νὰ βρεθῆ τὴν Πρωτοχρονιὰ μὲ λίγα χρήματα στὴν τσέπη «γιὰ τὸν καλὸ χρόνο». Ἄλλος θἄχη γερὸ κομπόδεμα, ἐφόσον τὰ χωράφια του τοῦδωσαν καλὴ σοδειὰ καὶ βρίσκεται μὲ «βιός» Ἄλλος θ' ἀρκεσθῆ σὲ λίγες ἔστω πενταροδεκάρες, ποὺ πρέπει νὰ βροντοῦν ὁπωσδήποτε στὴν τσέπη, ὅταν ὁ Ἅη—Βασίλης θὰ κάνη τὴν βόλτα του στὸ χωριό.

Ὁ Καινούργιος Χρόνος, εἶνε βλέπετε ἰδιότροπος. Καὶ τοῦ κακοφαίνεται νὰ βρίσκη τῶν χωρικῶν τὶς τσέπες «πανὶ μὲ πανί». Πεισμώνει καὶ ξεγράφει ἀπὸ τοὺς τυχεροὺς τῶν δώρων του, ὅλους ἐκεῖνους, ποὺ ἔτυχε νὰ μὴ ἔχουν ἕνα τοὐλάχιστον νόμισμα ἐπάνω τους, χωρίς νὰ τοὺς ρωτάῃ φυσικά, ἄν φταῖνε ἢ δὲν φταῖνε γιὰ τὴν κακοτυχιά τους αὐτή.

*****

Ἡ γιορτὴ μπαίνει οὐσιαστικῶς ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς. Ὅταν ὕστερα ἀπ' τὰ Κάλαντα τῆς ἡμέρας, ποὺ τὰ ψάλλουν τὰ μικρὰ χωριατόπουλα τὸ πρωῒ γυρνῶντας ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, ψάλλουν τὸν «Ἅη Βασίλη» τὴ νύχτα τῆς παραμονῆς μεγάλες συντροφιὲς παιδιῶν, ἡλικιωμένων καὶ.... γέρων, καμμιὰ φορὰ, γυρνῶντας τὶς γειτονιές. Οἱ μουζικάντες τοῦ χωριοῦ ἤ καὶ ἐρασιτέχνες ἀκόμα ὀργανοπαίχτες παίρνουν ἀπαραιτήτως μέρος στὰ Κάλαντα αὐτά, ποὺ ἀκούγονται στὶς γειτονιές, ὅταν πιὰ νυχτώσῃ

Καμμιὰ φορὰ συμβαίνει—πρᾶγμα, ποὺ εἶνε ὁ Κανὼν γιὰ τὰ ὀρεινὰ χωρία—ἡ Παραμονὴ καὶ ἡ Πρωτοχρονιὰ νὰ βρίσκουν τὸ χωριὸ μὲ φρέσκο χιόνι. Καὶ τότε βέβαια ἡ συντροφιές τῶν τραγουδιστάδων ποὺ τριγυρνοῦν στὶς γειτονιὲς τὴ νύχτα, ἐνῷ χιονίζει μὲ τὰ φαναράκια τους, δίνουν μιὰ ἀσυνήθιστη φανταστικὴ ὄψι στὸ χωριό, ποὺ περνάει συνήθως τὰ βράδυα του τὰ χειμωνιάτικα ἥσυχα καὶ σιωπηλά.

Ἡ συντροφιὲς αὐτὲς τῶν τραγουδιστάδων συναγωνίζονται ποιὰ νὰ πῇ πιὸ ἀσυνήθιστα Ἁγιοβασιλιάτικα τραγούδια καὶ ἐπισκέπτονται διαδοχικῶς ἕνα πρὸς ἕνα ὅλα τὰ χωριατόσπιτα, σ' ὅλες τὶς γειτονιές, ἀπὸ τ' ἀρχοντόσπιστα, ὡς τὰ πιὸ φτωχικά, ἄν ἐννοεῖται ὑπάρχῃ ἐλπίδα νά... ξεκολλήσουν κανένα «φίλεμα», ποὺ ν' ἀξίζη τῶν κόπο τῆς νυχτερινῆς χρονοπορίας!

Τὰ σπίτια ποὺ ἔχουν Βασίληδες καὶ Βασιλικοῦλες ἀκοῦν φυσικὰ τὰ περισσότερα ἁγιοβασιλιάτικα τραγούδια καὶ μαζί μὲ τὰ φιλέματα κερνοῦν τὸ περισσότερο κρασί.

***

Ἔτσι μέσα σὲ εὔθυμα ἐπεισόδια ἑορταστικὰ περνάει ἡ παραμονὴ καὶ ξημερώνει ἡ γιορτερὴ ἡμέρα τῆς Πρώτης τοῦ Καινούργιου Χρόνου.

Δὲν τὴν γιορτάζουν λιγώτερο τὰ σπίτια ποὺ δὲν ἔχουν Βασίληδες. Καὶ ἡ γιορτὴ συνδυάζεται μὲ χίλια δυὸ ἔθιμα, ποὺ τηροῦν τι ἀπαράβατα ἀπὸ ὅλους τοὺς χωρικούς, ἐφόσον πιστεύουν, ὅτι ἡ τήρησις των ἔχει πολλὴν σχέσιν μὲ τὴν καλὴ ἔκβασι τοῦ χρόνου ποὺ ἔρχεται.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἔθιμα αὐτὰ εἶναι τὸ «φίλεμα τῆς βρύσης» τῆς γειτονιᾶς.

Ἡ γειτόνισσες συνηθίζουν ἀπὸ τὴ νύχτα ἀκόμα να φιλεύουν τὴ βρύση τῆς γειτονιᾶς τους. Ἀφήνουν ἐκεῖ σὲ κάποια γωνιὰ γλυκίσματα, ξηροὺς καρπούς ἤ νοκίμισματα. Κι' ὁ πρῶτος πρωϊνὸς διαβάτης ποὺ θὰ περάση ἀπὸ τὴ βρύση κάνει τὴν τύχη του.

Σὲ πολλὰ χωριὰ συνηθίζει ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ, ὅταν γυρνάει στὸ σπίτι του ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ἀνήμερα τὴν Πρωτοχρονιὰ μόλις δρασκελίσῃ τὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ του, νὰ πετάῃ μ' ὁρμὴ κατὰ γῆς ἕνα ρόδι. Τὸ ρόδι σπάει γίνεται χίλια κομμάτια καὶ οἱ κόκκινοι σπόροι του σκορποῦν στὸ πάτωμα σ' ὅλο το σπίτι. Εἶναι φανερὸ ὅτι τὸ ἔθιμο αὐτὸ συμβολίζει τὰ ἄφθονα ἀγαθὰ ποὺ μέλλουν νὰ σκορπισθοῦν μὲ τὸν καινούργιο χρόνο στὸ σπίτι.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ 1955

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος

Βιομηχανικῆς Σχολῆς 'Αθηνῶν κ. Στρ. Παπαϊωάννου.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ στὴν περίοδο ποὺ ἔκλεισε μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ 1956 ἡ Πάτρα παρουσίασε ἀξιόλογη κίνηση στὸν τομέα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν. Στὶς γνωστὲς αἴθουσες τῶν ἐκθέσεων ντόπιοι καὶ ξένοι καλλιτέχνες, ὅλοι σχεδὸν ζωγράφοι παρουσίασαν κανούργια τους ἐργασία ποὺ συγκέντρωσε τὸ καλλιτεχνικὸ καὶ ἀγοραστικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.

Στὴν αἴθουσα τοῦ «Σέσιλ» παρουσίασαν τὴν ἐργασία τους κατὰ διαστήματα οἱ κυρίες Ἔλλη Καπαϊτζῆ—Παπαεμμανουήλ, 'Αγγελικὴ Στεφάνου, Δώρα Ποτήρη καὶ οἱ κ.κ. 'Ηλίας Ζερβὸς καὶ 'Ανδρ. Πρέσσας. Στὴν αἴθουσα τοῦ «Εἰσαγωγικοῦ» ἄνοιξαν οἱ ἐκθέσεις τῆς κ. Δώρας Μπούκη καὶ τῶν κ.κ. Ν. Καλογεροπούλου καὶ Νικήτα Γρίσπου.

Ἐπίσης στὴν αἴθουσα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς 'Αμερικανικῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν ἄνοιξε γιὰ ἀρκετὲς ἡμέρες μιὰ ὁμαδικὴ ἔκθεση τῶν νέων ζωγράφων δεσποινίδων Εὐθυμίας Μιχαλοπούλου, Μάγδας Κουνούσου καὶ 'Αργυρῶς Μιχαλοπούλου καὶ τὸ γεγονος χαιρετίστηκε μὲ ἰδιαίτερη χαρά, μιὰ καὶ ἐπρόκειτο γιὰ τρία καινούργια καὶ ἀξιόλογα ταλέντα. Στὴν ἴδια αἴθουσα παρουσίασε τὴν ἐργασία της καὶ ἡ καινούργια καλλιτέχνις δ. Νίτσα 'Αντωνιάδη.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1955 εἴχαμε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν πόλη μας καὶ μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἔκθεση φωτογραφίας ποὺ ὠργάνωσε στὴν αἴθουσα τῆς Διακιδείου τὸ ἐδῶ Παράρτημα τῆς Ε.Φ.Ε. Παρουσίασαν ἐργασία τους Πατρινοὶ καὶ Αἰγιῶτες καλλιτέχνες φωτογράφοι.

Τέλος, στὸ χρόνο ποὺ πέρασε δυὸ Πατρινοὶ ζωγράφοι παρουσίασαν τὴν ἐργασία τους σὲ γειτονικὲς πόλεις. Ὁ κ. Σπυρ. Σώκαρης στὸν Πύργο μὲ ὀργάνωση τῆς τοπικῆς ἐφημερίδας «Αὐγὴ» καὶ ἡ κ. Ἐλένη Α. Λασκαράτου στὸ Αἴγιο.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Τόσο στὸ «Δημοτικὸ» καὶ στὸ «Πάνθεον» ὅσο καὶ στὸ «Λυρικὸ» μᾶς ἐπισκεφθήκανε τὸ 1955 ἀρκετοὶ θίασοι πρόζας, κωμωδίας κ.λπ. τῆς πρωτεύουσας. Κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα τὸ Πατρινὸ κοινὸ παρακολούθησε τὶς παραστάσεις ποὺ ἔδωσαν ἀπὸ τὴ σκηνή τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὁ θίασος Καρούσου, ὁ Μουσικὸς Θίασος Μπέμπας-Δόξα—'Ηρῶς Χαντᾶ καὶ ὁ Θίασος Κοτοπούλη μὲ καλλιτεχνικὸ διευθυντὴ τὸν Δημ. Μυράτ καὶ πρωταγωνίστρια τὴν Μελίνα Μερκούρη.

Στὸ «Λυρικὸ» ἔπαιξαν κατὰ καιροὺς ὁ Θίασος Βασίλη Λογοθετίδη μὲ πρωταγωνίστρια τὴν Ἴλια Λιβυκοῦ, τὸ Μουσικὸ Συγκρότημα Ἄννας καὶ Μαρίας Καλουτᾶ, τὸ Λυρικὸ Θέατρο Ποικιλιῶν μὲ διευθυντὴ τὸν Παρασκ. Οἰκονόμου, τὸ Θέατρο Τέχνης τοῦ Καρόλου Κοὺν μὲ ρεπερτόριο ἀπὸ ἔργα τοῦ Λόρκα, Οὐάϊλτες, Πιραντέλλο, κ.λ.π. καὶ ὁ Μουσικὸς Θίασος Μαρίκας Κρεβατᾶ—Γιώργου Γαβριηλίδη. Ἔκτακτες ἐπίσης ἐμφανίσεις τοῦ Συγκροτήματος τοῦ κονφερανσιὲ Γιώργου Οἰκονομίδη μὲ σύμπραξη τῶν χορευτῶν Ἰάννη Φλερὺ—Λίντας Ἄλμας καὶ τῆς Μπουάτ Γεωργίας Βασιλειάδου

Ὁ κινηματογράφος «Πάνθεον» ἔγινε κι' αὐτὸς γιὰ ἀρκετὲς φορὲς μέσα στὸ 1955 θέατρο. Ἔπαιξαν κατὰ διαστήματα ἡ Ἑλληνικὴ Μουσικὴ Κωμωδία μὲ τὸν Νίκο Σταυρίδη καὶ μὲ σκηνοθέτη τὸν Τάκη Μουζενίδη, ὁ Ἐπιθεωρησιακὸς Θίασος τοῦ «Ἀκροπόλ» Αὐλωνίτη — Μακρῆ—Μαυρέα καὶ ὁ Μουσικὸς Θίασος Ἀτολίγκα—Χατζηχρήστου ποὺ ἔκαμε ἕναρξη τῶν παραστάσεών του τὰ Χριστούγεννα.

Στὴν ἴδια αἴθουσα ὁ Ὅμιλος Χριστιανο—'Ελληνικοῦ Θεάτρου ἀνέβασε τὸ θρησκευτικὸ δρᾶμα «Ἡ θυσία τοῦ 'Αβραάμ» μὲ σκηνοθεσία τοῦ κ. 'Ανδρ. Κοντογιάννη—'Αρόη καὶ ἐρασιτέχνες τῶν «Γαλλικῶν Σπουδῶν» ὠργάνωσαν μιὰ ἐνδιαφέρουσα θεατρικὴ παράσταση.

Τὸ 'Αρχαῖο 'Ὠδεῖο τῶν Πατρῶν ἀξιοποιήθηκε ὁπωσδήποτε τὸ χρόνο ποὺ πέρασε μὲ δυὸ ἐνδιαφέρουσες ἐμφανίσεις. Ἡ πρώτη ἦταν τοῦ 'Ομίλου 'Αρχαίας Τραγωδίας τοῦ Κωστῆ Λειβαδέα μὲ τὸν «Φιλοκτήτη» τοῦ Σοφοκλῆ καὶ ἡ δεύτερη τοῦ 'Ομίλου 'Αρχαίου Θεάτρου τοῦ Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σορβόννης μὲ τοὺς «Πέρσες» τοῦ Αἰσχύλου σὲ σκηνοθεσία τοῦ Μωρὶς Ζακεμὸντ καὶ μουσικὴ ὑπόκρουση τοῦ Ζὰκ Σεγιέ.

Ἕνα ἀξιοσημείωτο γεγονὸς μέσα στὸ 1955 στάθηκε ἡ ἀνακαίνιση τοῦ Δημοτικοῦ μας Θεάτρου μὲ προσπάθειες νὰ γίνει ἰδιαίτερος 'Οργανισμός. Τὸ ἀνακαινισμένο θέατρο ἐγκαινίασε ὁ Θίασος Κατερίνας μὲ ἕνα ρεπερτόριο ἀπὸ ἔργα Γ. Ρούσσου, Α. Πινέρο, Σώμερσετ Μώμ, Κράσνα, Ζεράλντυ κ.λ.π.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ἡ μουσικὴ κίνηση στὴν Πάτρα τῆς περιόδου τοῦ 1955 ἄνοιξε μὲ μιὰ ἐνδιαφέρουσα συναυλία τῆς Μικτῆς Χορωδίας τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ὠδείου Πατρῶν ποὺ δόθηκε τὸν 'Ιανουάριο στὸ «Πάνθεον» ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Δημ. Σινούρη καὶ μὲ σύμπραξη Νουνούκας Φραγκιᾶ—Σπηλιοπούλου, Δέσποινας Χέλμη καὶ Σοφίας Δασκαλοπούλου. Ἡ ἴδια Χορωδία ἔδωσε καὶ δεύτερη συναυλία τὸν 'Ιούλιο στὸ 'Αρχαῖο 'Ὠδεῖο ὑπὸ τὴν διεύθυνση πάλι τοῦ κ. Δημ. Σινούρη καὶ μὲ σύμπραξη τῆς κ. Στέλας Κούρτη—'Αποστολάκου καὶ τῆς κ. Ἑλένης Σινούρη.

Μέσα στὸ 1955 εἴχαμε στὴν Πάτρα καὶ τρεῖς ἐπιδείξεις σχολῶν πιάνου. Ἡ πρώτη ἦταν τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς πιάνου 'Αθηνῶν τῆς κ. Μαρίας Κορνηλάκη στὸ «Δημοτικό», ἡ δευτερη τῶν μαθητριῶν τῆς σχολῆς πιάνου τῆς κ. Μίνας Γ. Σαμαρτζῆ ἐπίσης στὸ «Δημοτικὸ» καὶ ἡ τρίτη τῶν μαθητριῶν τῆς σχολῆς πιάνου τῆς κ. Ριζικάρη—'Αναστασοπούλου.

Ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία Πατρῶν ὠργάνωσε στὸ χρόνο ποὺ πέρασε δυὸ ἐνδιαφέροντα ρεσιτάλ. Τὸ πρῶτο ἦταν τὸ ρεσιτὰλ πιάνου τῆς Γαλλίδας καλλιτέχνιδος Νικὸλ 'Ενριὼ στὴν αἴθουσα συναυλιῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸ δεύτερο τὸ ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τῶν δυὸ διακεκριμένων πρωταγωνιστῶν τῆς Ὀπερας τοῦ Ντύσσελντορφ 'Ἄννας Τασσοπούλου καὶ Θάνου Μπούρλου μὲ συνοδεία στὸ πιάνο ἀπ' τὸν κ. Κ. Κυδωνιάτη στὸ 'Αρχαῖο 'Ὠδεῖο. Τρίτο ἐνδιαφέρον ρεσιτὰλ πιάνου ὠργάνωσε στὸ «Πάνθεον» τὸ Πατραϊκὸ 'Ὠδεῖο μὲ τὸν Μάριο Λάσκαρη, ἐνῶ στὴν ἴδια αἴθουσα ἔδωσε ἀργότερα ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ ἡ ὑψίφωνος Κούλα Δρακοπούλου.

Στὴ μουσικὴ κίνηση τῆς πόλεώς μας τό 1955 πρέπει νὰ προστεθῆ καὶ ἡ συναυλία τῆς Χορωδίας τῶν Γερμανικῶν Σχολῶν «Σάλεμ» ποὺ ἐδόθηκε τὸν 'Απρίλιο στὸ «Δημοτικό».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Πολύτιμη προσφορὰ στὴν ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας ἔδωσαν καὶ οἱ διάφορες μουσικοφιλολογικὲς γιορτὲς καὶ ἄλλες καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις ποὺ ὠργανώθηκαν μέσα στὸ 1955. 'Απ' αὐτὲς σημειώνουμε τὶς κυριώτερες:

Τὸ «Βραδυνὸ 'Ακτίνων» στὴν αἴθουσα τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας τὸν 'Απρίλιο ποὺ ὠργάνωσε τὸ ἐδῶ Παράρτημα τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Ἐπιστημόνων μὲ ὁμιλητὲς τὸν ὑφηγητὴ τῆς 'Αστρονομίας τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κωτσάκη, τὸν πανοσ. ἀρχιμανδρίτη κ. Χριστόδ. Παπαγιάννη, τὸν χημικὸ κ. Β. Νικολόπουλο καὶ τὴν δημοδιδασκάλισσα δ. Φιλιππάτου

Τὴν «Ποιητικὴ Βραδυά» στὸν «Εἰσαγωγικὸ» τὸν 'Απρίλιο, ποὺ ὠργάνωσε ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος μὲ ὁμιλητὴ τὸν λογοτέχνη καὶ καθηγητὴ τῆς ἀπαγγελίας τοῦ Ἐθνικοῦ 'Ὠδείου κ. Γιάγκο 'Αργυρόπουλο, ποὺ ἀπῆγγειλε καὶ χαρακτηριστικὰ ποιήματα.

Τὸ Φιλολογικὸ Μνημόσυνο γιὰ τὸν ποιητὴ Γ. Ζαλοκώστα τὸν Μάϊο, ποὺ ὠργάνωσε στὴ Λέσχη τῆς ἡ Χ.Ε.Ν. μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. 'Ανδρ. Παπαδόπουλο καὶ ἀπαγγελίες τῆς δ. Μαρίας Καπνίση.

Τὸ Μουσικοφιλολογικὸ Μνημόσυνο γιὰ τὸν Γεώργιο Τριάντη στὸ «Δημοτικὸ» τὸν Μάϊο, ποὺ ὠργάνωσε ὁ «'Ορφεὺς» μὲ ὁμιλητὴ τὸν πρόεδρο τοῦ σωματείου κ. Πλ. Παπαδόπουλο καὶ ἐκτελέσεις ἐκλεκτῶν συνθέσεων τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτη ἐκκλησιαστικοῦ μουσουργοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Κώστα Λαγουμιτζῆ.

Τὸ Φιλολογικὸ Μνημόσυνο γιὰ τὸν Εὐγένιο Ο' Νὴλ τὸν Δεκέμβριο, ποὺ ὠργάνωσε στὴν αἴθουσά του ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. 'Ανδρ. Παπαδόπουλο καὶ ἀναγνώσεις τῆς δ. Μαρίας Νικολοπούλου.

Τέλος, μέσα στὸ 1955 εἴχανε καὶ δυὸ ἐπιδείξεις χοροῦ στὸ «Λυρικό». Ἡ πρώτη τὸν Μάϊο ἀπὸ μαθήτριες τῆς Σχολῆς ρυθμικῆς γυμναστικῆς καὶ κλασσικῶν χορῶν τῆς κ. Μ. Ριζικάρη καὶ ἡ δεύτερη τὸν 'Ιούλιο ἀπὸ μαθήτριες τῆς γνωστῆς 'Αθηναϊκῆς Σχολῆς Χοροῦ Μορίανωβ.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΕΡΙΚΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟ 1955

Κατόπιν ἐρεύνης μας διεπιστώθη ὅτι ἡ κίνησις ἀνεργίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τοιαύτη τῶν προσλήψεων εἶχον, κατὰ μῆνα ὡς ἀκολούθως:

Μὴν	Ἀπολύσεις	Προσλήψεις
Ἰανουάριος	776	673
Φεβρουάριος	611	699
Μάρτιος	637	645
'Απρίλιος	547	431
Μάϊος	472	690
'Ιούνιος	621	765
'Ιούλιος	807	756
Αὔγουστος	407	625
Σεπτέμβριος	516	620
'Οκτώβριος	679	827
Νοέμβριος	769	693
Δεκέμβριος	700	500

Σύνολον ἀνέργων, ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον Εὑρέσεως 'Εργασίας 3.582' ἤτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ηὐξήθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος κατὰ 254 ἄτομα ἔναντι τοῦ τοιούτου 3.328 τοῦ 1954.

Ἐξ ἄλλου ἐγνώσθη ἁρμοδίως ὅτι κατὰ τὸ 1955 ἐσημειώθησαν πολλαὶ παραβάσεις, ὡς πρὸς τὸν τρόπον προσλήψεως τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, αἵτινες ἐκρίθησαν ἐπιεικῶς. Ἤδη, ὡς ἀνεκοινώθη, ἐξηντλήθη ὁ προβλεπόμενος χρόνος τῆς ἐπιεικείας καὶ οἱ παραβάται θὰ τιμωροῦνται διὰ προστίμων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ πόλει μας ἀμέσως ἠσφαλισμένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἀνέρχεται εἰς 24.500 καὶ ὁ τοιοῦτος τῶν ἐμμέσως ἠσφαλισμένων (προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας) ἀνέρχεται εἰς 27.500. Ἐξ αὐτῶν οἱ 1.375 εἶναι συνταξιοῦχοι πάσης κατηγορίας.

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΤΑ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΖΩΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΑΧΑΪΑΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐσημειώθησαν 2.234 θανατηφόρα κρούσματα διαφόρων ἀσθενειῶν ἐπὶ αἰγοπροβάτων τοῦ Νομοῦ 'Αχαΐας. Ἐπίσης θανατηφόρα κρούσμα ψευδοπανώλους ἐπὶ ὀρνιθοειδῶν ἐσημειώθησαν 1.800.

'Αναλυτικῶς ὁ πίνακ τῶν ὡς ἄνω θανατηφόρων κρουσμάτων κατὰ ἀσθενείας ἔχει ὡς ἀκολούθως: Αἰγοπρόβατα: στρογγύλωσις 1.030, διστομίασις 1.120, ψώρα 4, ἐντεροτοξιναιμία 290, σπληνάνθραξ 250. Ὀρνιθοειδῆ: ψευδοπανώλης 1.800 καὶ 150 ἰνδιάνοι (γαλιαί) ἐκ διφθερίτιδος.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν ἐνταῦθα Νομοκτηνιατρικὴν Ὑπηρεσίαν ἀνεφέρθησαν 49 κρούσματα λύσσης ἐπὶ κυνῶν.

Ὑπὸ συνεργείων τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐγένετο ἐμβολιασμὸς ἐπὶ 25.045 αἰγοπροβάτων καὶ ἐπὶ 180.000 ὀρνιθοειδῶν ὑπεβλήθησαν δὲ εἰς θεραπείαν, διὰ φαρμάκων (δωρεάν) τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, 43.525 αἰγοπρόβατα καὶ 14 ἱππειδῆ. Ἡ ἀξία τῶν χορηγηθέντων ὑπὸ τῆς ἐταῦθα κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐμβολίων κ.λπ. ἀνέρχεται εἰς 37.000 δραχ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει ὅτι ἡ νομοκτηνιατρικὴ ὑπηρεσία 'Αχαΐας, καταβαλοῦσα κάθε δυνατὴ προσπάθεια ἐμείωσεν αἰσθητῶς τὴν θνησιμότητα τῶν ζώων.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ
ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ
καὶ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
Πρακτορεῖον
ΚΩΝ. Χ. ΤΣΙΜΑΡΑ
Ὄθωνος 'Αμαλίας 40α
Τηλ. 27—83

«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 ΤΗΛ. 23-16 ΠΑΤΡΑΙ
Μὲ Δραχ. 72
'Αποκτᾶτε ΔΩΡΕΑΝ τὸ βιβλίον ΝΙΚ. ΓΚΥΖΗ καὶ ἐγγραφεσθε δι' ἓν ΕΤΟΣ συνδρομητὴς εἰς τὴν
"ΕΚΛ